

Кічалося жито. Спереду
гола щирна, містечко. На уз-
біччі ліворуч самотня береза
на самий шлах плакує вті-
похиліша. Під березою чо-
ріс, щось сидить. Михасе-
поза спину пробігла мураш-
ка. Може який голодний —
ще музика відіме? Заліза-
перейшов на другий бік шля-
ху, посуував шперед бере-
зою. Підійшов ближче. Під бе-
резою сидить, спиною об бі-
лий стовбурець обперла-
діпчина. Може сім, може ві-
сім років від усього. Остра-
проїшов. Підступити ближче
— Онидина Марійка! Леде-
(Продовження на стор. 4)

поза спиною пробігла мурашка — ки. Може який голодний — це вузлик підніме? Залюбки переїхав на другий бік шляху, поєвався вперед обережно. Підійшов ближче. Під безрезую сидить, спиною об білий стовбурець обперлася дівчинка. Може сім, може вісім років їй усього. Острах проїхав. Підступив ближче — Оницина Марійка! Ледве (Продовження на стор. 4)

Гостинний виступ „Верховини”

ВЕЛИКИЙ ЗЛОЧИН МАЛЕНЬКОГО МИХАСЯ

вділюють..."

Пригадав Михась материні слова, а разом згадав і за свій вузлик. Швидко розмотав батькову сорочку, дістав пір'ячка і подав його дівчинці. Якось про тата в тюрмі я забув. Сів біля неї, бо для її руки пір'ячок заваяжикий — до вота сама не довесе. Приту-

дитимемо. Добре, Марійко?

Дівчина тільки головою трохи ворухнула: добре! Вона наче спала, заколисана давно незнайомою музикою тепла, що розливалось по її тілі, коли в шлунку несподівано стало повно. Але все ще гарно усміхалась до Михася. Він склав татову сорочку у

**КОНЦЕРТ УКРАЇНСЬКИХ МУЗИК
У НЬО ЙОРКУ**

центром українського організа-
ного музичного життя в
Порку слід вважати сьогодні-
шнього Музичний Інсти-

Вартовому в буді перед тюрмою було душно, він у-

— так само, мабуть, довго, як довго він тупав із Піщаників до татової домівки...

Він обійшов тюрму аж позаярн. І хотів, і боявся побажити тата. Впав очима в горішній поверх понурого бу-

Христя Колесса

Перед гостинним виступом „Кобзаря” у Нью Йорку

Оголошений на 3-го квітня | лись іншою заробітною пра
р. у залі Фешин Інституту у | Однак „Кобзар” хворів
о Порку перший виступ мі- | самою недугою, що на неї

Філадельфійський хор „Кобзар” із сво-

І раптом Михась увесь за-
тресився. На ґратованій попе-
реуси татового вікна з'яви-
лась одна, потім друга рука,
пасті, дитинство. Дізнався, що

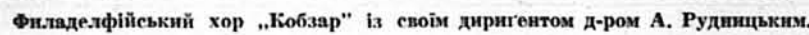
потім шматочок білого обличчя. Чоловік позіхнув, чи глибоко зітхнув, ковтаючи

виступ на обличчя — всі привітні, яблуновоцвітні. Дивіться

Two vertical strips of ancient papyrus, likely from a book binding or a scroll, showing hieroglyphs. The strips are made of a light-colored material, possibly papyrus, and are bound together. The hieroglyphs are dark and arranged in vertical columns. The left strip shows a column of hieroglyphs, and the right strip shows a column of hieroglyphs. The strips are set against a dark background.

„Ой, у полі жито,
Копитами збито.
Під білою берізкою
Козаченька вбито...“

Ой, убито — вбито,
Затянуто в жито,
ного безпритульного україн-
ського хлопчика — Мхася.

Червоною китайкою
Личенько прикрито..."

лянув на Маріфку. А в неї, по-
що, й личенько не вкрите...
нову ті кляті мухи... Підвів
вирвав у ровенку кілька
латих, заporошених лопу

н, дбайливо прикрив ді-
вниці лице. Потім виломив
лячку з берізки, з двох га-
вок зробив маленького хре-
ста, поклав Марійці в го-
ли. А густи жито колхче

Ой, коли б ти, дівчинонько,
була багатенька,

— І ти, буйне та соковите

...то, знущася з мене? Значить, злочин-перед татом? Спитав собі, знущайся, може та й треба!..

Круто повернувся і потупав на мене.

З того вечора незчисленні
мілія українських безпри-
тільних дітей, на Україні су-
хих, збільшилася на ще од-

го безпритульного українського хлопчика — Михася.

